metama, ja Jakobbit temma Sullaseks; ja piddid tammale teada wima, et Jakob siitsadik kui Woõras Labani jures ellanud ja tännini senna wiwinud, agga nüüd taggasi tullemas olleks, ja palio Hãrgi ja Eeslid, ja Puddo-Lojussid, ka Sullasid ja Ümmardajaid temmaga; ja ta lasseks omma Issandalt Esawilt sedda palluda, et ta Armo woiks ta Melest leida.

§. 209. Need Käsud käisid seäl, ja tullid jälle taggasi Jakobbi jure ja ütlesid: Meie saime so Wenna Esawi jure, ja temma tulleb so wasto ja nelli adda Meest temmaga. Ni wäggewaks ja rikkaks olli Esaw sanud se Aja sees, kui Jakob ärra olli olnud. Kui Jakob sedda kuulis, siis kartis ta wägga ja temmal oli kitsas Kä. Ta jaggas keik omma Rahwas, ja ommad Puddo-Lojussed, ja ommad Weiksed ja Kammelid kahhe Jänsse, ja satis iggaüht Jäggo isse Teed minnema, ja ütles: Kui Esaw tulleb se ühhe Hulga peäle, ja lööb sedda mahha, siis woib ommeti se teine Hulk, ehk Jäggo, mis üllejääb, ärrapeäsda.

§. 210. Agga se keigeparras Nou olli se, et Jakob ennast Palwega allandas Jummala ette, kes temma Kaitsja ikka olli olnud, ja omma Taewa Sõa-Wäe Hulga läbbi (§. 207.) weel keik Kurja temmast wois ärrakeelda. Ta lugges nenda: Oh Jehowa! — minna ei olle middagi arwata keikide Heateggemiste wasto, ja keige se Truusse wasto, mis sa minnule omma Sullasele olled teinud! sest omma palia Keppiga ollen ma ülle Jordani-Jõe läinud senna-minnes; ja nüüd (taggasi-tulles) ollen ma kahheks sureks Hulgaks sanud. Oh! peästa mind